Broj: S1 3 U 033942 20 U
Sarajevo,16.02.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Ljiljane Lalović kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Duga komerc" d.o.o. Sokolac, zastupan po punomoćniku Hasanu Muminoviću, advokatu iz Sarajeva, ulica Hiseta broj 21/3, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-2096-5/19 od 18.09.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, ulica Maršala Tita broj 11, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana,16.02.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osprenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 11-03-26-687-46/19 od 01.09.2019.godine, u postupku javne nabavke pileće paštete i nareska, ugovornog organa Ministarstvo odbrane BiH. Odbijen je i zahtjev tužitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Tužbom ukazuje da je u konkretnom slučaju nepravilno primijenjen Zakon o javnim nabavkama BiH, s obzirom da je tužitelj dostavio urednu potvrdu o uspješnom iskustvu u realizaciji najmanje jednog ugovora čiji su karakter i kompleksnost isti kao što je predmet nabavke, prema zahtjevima tačke 7.4.1. tenderske dokumentacije. Tužitelj ističe da je pogrešan zaključak tuženog organa da tužitelj nije dostavio valjan dokaz o uspješnoj realizaciji najmanje jednog ugovora čiji su karakter i kompleksnost isti kao predmet nabavke. Karakter i kompleksnost isporuke svinjske paštete i nareska se ni po

čemu ne razlikuje od karaktera i kompleksnosti isporuke pileće paštete i nareska, te se stoga karakter i kompleksnost ugovora ne može vezati za vrstu mesa, jer sastav proizvoda nije niti može biti mjerilo uspješnosti isporuke određenih proizvoda. S obzirom da je tužitelj dostavio dokaz o uspješnoj realizaciji ugovora, to tuženi nije mogao ocijeniti ponudu neispravnom u ovom dijelu. Nadalje, tužitelj navodi da je u konkretnom slučaju došlo do povrede načela saslušanja stranke iz člana 10. Zakona o upravnom postupku BiH, s obzirom na to da nakon što je tuženi organ poništio prvobitnu odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, ugovorni organ bio je dužan u ponovnom postupku zatražiti izjašnjenje tužitelja, jer su se u međuvremenu mogle pojaviti nove činjenice i okolnosti važne za donošenje odluke. Također, tužitelj ističe da mu u postupku koji se vodio po žalbu ponuđača AKOVA IMPEX d.o.o. Sarajevo nije omogućeno učešće u postupku pravne zaštite, odnosno da dostavi odgovor na žalbu, shodno odredbi člana 94. stav 2. i 4. Zakona o javnim nabavkama BiH. U tom kontekstu, tuženi organ paušalno navodi da je o pitanju koje ističe tužitelj već bilo riječi u prethodnoj žalbi, a o čemu je zauzet stav, zbog čega tuženi organ smatra da u skladu sa članom 104. Zakona o javnim nabavkama ne odlučuje o stvarima o kojima je zauzet stav. Također, tužitelj ističe da u konkretnom slučaju nisu ispoštovana pravila postupka prilikom odlučivanja po žalbi, te da obrazloženje pobijanog rješenja ne obrazlaže odluku koja je donesena u dispozitivu istog, kojom je zahtjev tužitelja za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka odbijen kao neosnovan, što nije u skladu sa članom 200. Zakona o upravnom postupku BiH. Obrazloženje rješenja je nužna pretpostavka za ocjenu zakonitosti pobijanog rješenja, usljed čega tužitelj smatra da se zbog nedostataka obrazloženja osporavanog rješenja ne može zaključiti na osnovu kojih činjenica je odlučeno da tuženi nije dostavio dokaz o uspješnoj realizaciji ugovora, odnosno da se odbije zahtjev za povrat troškova žalbenog postupka. Uzimajući u obzir sve navedeno, tužitelj predlaže Sudu da uvaži žalbu, poništi pobijano rješenje tuženog organa i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga iznesenih u osporenom rješenju. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženje osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ nakon provedenog postupka donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj 11-03-26-687-46/19 od 01.08.2019.godine, a tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu.Tuženi je ovako odlučio jer je utvrdio da je ponuda žalioca neprihvatljiva jer ponuđač nije dostavio dokaz o kvalifikaciji (potvrdu o uspješnom iskustvu u realizaciji najmanje jednog ugovora čiji su karakter i kompleksnost isti kao što je predmet nabavke – pileća pašteta i narezak-Halal) kako je propisano tačkom 7.4.1. tenderske dokumentacije.

Naime, ponuđač je dostavio potvrdu o uspješnoj realizaciji najmanje jednog ugovora za gotova jela svinjskog mesa, paštete i nareska, ali svinjski program. S obzirom da su odluke tuženog organa konačne i obavezujuće, ugovorni organ je u ponovljenom postupku u skladu sa uputama iz pobijanog rješenja prihvatio dato obrazloženje da izabrani ponuđač-tužitelj nije dostavio potvrdu na način kako je to propisano tenderskom dokumentacijom.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je doneseno pravilnom primjenom materijalnog propisa nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbom člana 104. Zakona o javnim nabavkama BiH, tuženi organ nije dužan kontrolisati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmet prethodne žalbe u istom postupku javne nabavke. Ovo vijeće zapaža da je tuženi organ pobijanim rješenjem osnovano ukazao da su navodi koje žalitelj, sada tužitelj naveo u žalbi oni navodi o kojima je već bilo riječi u prethodnoj žalbi, gdje je tuženi organ dao svoj stav, zbog čega se nije upuštao u odlučivanje o navodima koji su već bili predmetom prethodne žalbe. Stoga je neosnovan prigovor tužitelja da je tuženi organ paušalno primijenio odredbu člana 104. Zakona o javnim nabavkama BiH u konkretnom slučaju. Nadalje, tužitelj neosnovano ističe kako je došlo do povrede načela saslušanja stranke iz odredbe člana 10. Zakona o upravnom postupku BiH, budući da ugovorni organ nije zatražio izjašnjenje tužitelja u ponovljenom postupku po usvojenoj žalbi ponuđača AKOVA IMPEX d.o.o. Sarajevo. Naime, odredbom člana 100. Zakona o javnim nabavkama BiH regulisan je postupak ugovornog organa po žalbi, kojim se u roku od pet dana od dana prijema žalbe ocjenjuju dopuštenost i blagovremenost izjavljene žalbe, pri čemu ugovorni organ ni na koji način nije obavezan zatražiti izjašnjenje bilo kojeg od ponuđača. U ponovljenom postupku ugovorni organ je pravilno postupao u granicama meritornih uputa iz obrazloženja rješenja tuženog organa od 17.07.2019. godine kojim je postupak vraćen na ponovno odlučivanje, usljed čega nije od značaja da li su se u međuvremenu pojavile nove činjenice ili okolnosti kako navodi tužitelj, niti je istima vezan. Također, nije osnovan prigovor tužitelja da je došlo do povrede člana 94. stav 2. i 4. Zakona o javnim nabavkama BiH zbog toga što mu nije omogućeno da učestvuje u postupku pravne zaštite po žalbi ponuđača AKOVA IMPEX d.o.o. Sarajevo, odnosno da mu nije omogućeno dostavljanje izjašnjenja na izjavljenu žalbu.Naime, tuženi organ je u skladu sa članom 94. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH u prilogu obavještenja broj: JN2 01-07-1-1579-4/19 od 28.06.2019. godine dostavio kopiju žalbe ponuđača AKOVA IMPEX d.o.o. Sarajevo odabranom ponuđaču – tužitelju, a koji akt je tužitelj zaprimio dana 03.07.2019. godine, o čemu su dostavljeni dokazi (kopija obavještenja, žalba i dostavnica).

Pravilnim tumačenjem tačke 7.4.1. tenderske dokumentacije, ovo vijeće cijeni kako nije osnovan prigovor tužitelja da je tuženi organ izveo nepravilan zaključak u pogledu toga da tužitelj nije dostavio valjan dokaz o uspješnoj realizaciji najmanje jednog ugovora čiji su karakter i kompleksnost isti kao predmet nabavke.

Kako to proizlazi iz pobijanog rješenja, utvrđeno je da tužitelj nije dostavio navedenu potvrdu na način kako je to propisao ugovorni organ tenderskom dokumentacijom. Vijeće zapaža kako je predmet ugovora javne nabavke definisan na precizan i nedvosmsilen način, što iziskuje dostavljanje ponuda koje će svojstveno i sadržajno odgovarati konkretnom karakteru predmeta javne nabavke, odnosno vrsti robe, shodno formulaciji „čiji su karakter i kompleksnost isti kao predmet nabavke". Dakle, primjenom metode jezičkog tumačenja jasno proističe zaključak kako je tužiteljeva potvrda u nesaglasnosti sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije, a kako je to pobijanim rješenjem valjano obrazložio tuženi organ.

U odnosu na zahtjev iz osporenog rješenje za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka pravilno je odlučio tuženi jer isti zahtjev se vezuje za status žalbe odnosno ako se žalba odbija onda nema povrata uplaćene takse te tuženi takvu odluku u svom rješenju nije bio dužan posebno obrazlagati.

Slijedom navedenog, ovo vijeće u cijelosti prihvata obrazloženje pobijanog rješenja koje je donseno pravilnom primjenom materijalnog propisa, Zakona o javnim nabavkama BiH. Kako je to propisano u odredbi člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH, tuženi je pravilno cijenio sve žalbene prigovore tužitelja.

U smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) tužitelju ne pripadaju potraživani troškovi jer tužba nije osnovana. Na osnovu naprijed navedenih razloga, primjenom odredbe člana 37. stav 2. donio odluku kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Ljiljana Lalović